

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.622 van 16 juni 2003
in de zaak A. 80.315/IX-1465.**

In zake : Peter GILLIS,
 wonende te WAASMUNSTER,
 Warandestraat 69

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
de Federale politie Algemeen Commando DGP/DPS,
gevestigd te BRUSSEL,
Fritz Toussaintstraat 47.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Peter GILLIS op 17 september 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de commandant van de rijkswacht van 10 juli 1998 waarbij zijn mutatie bij ordemaatregel ten bewarende titel wordt bevestigd en waarbij hem een inzetverbod wordt opgelegd voor alle diensten en eenheden die behoren tot de IPZ Temse-Kruibeke;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 13 december 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E.BRAL, die verschijnt voor verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoeker GILLIS is sinds 26 september 1988 in dienst bij de rijkswacht. Hij is op 26 september 1989 benoemd in de graad van wachtmeester. Hij muteert op 23 oktober 1995 wegens dienstnoodwendigheden naar de brigade Kruibeke.

1.2. In de nacht van 29 op 30 juli 1997 is verzoeker, naar aanleiding van een tussenkomst in een herberg, betrokken in een dispuut met burgers en komt hij in conflict met rijkswachters van de brigade Temse. Rekening houdend met die feiten formuleert de directeur personeel en logistiek van het rijkswachtdistrict Dendermonde op 31 juli 1997 het voorstel om verzoeker “zo snel mogelijk uit zijn brigade en IPZ te verwijderen en (hem) te detacheren naar de brigade Aalst”, in

afwachting van een mutatie bij ordemaatregel. Hij is van oordeel dat de verdere aanwezigheid van verzoeker de “goede verstandhouding en de goede organisatie in de brigade Kruibeke en de IPZ Temse-Kruibeke (verstoort)”.

Na verzoeker gehoord te hebben, beslist de commandant van de rijkswachtgroep Oost-Vlaanderen op 1 augustus 1997 verzoeker vanaf 4 augustus 1997 en in afwachting van een verdere beslissing, voorafgaandelijk te detacheren naar de brigade Sint-Niklaas. Hij overweegt dat “de feiten, die zich hebben voorgedaan op de openbare weg in aanwezigheid van burgers, van aard zijn het vertrouwen van het publiek en de overheden in het gedrang te brengen” en dat “de aanwezigheid van (verzoeker) de verstandhouding en de goede organisatie van de dienst in de brigade Kruibeke en de IPZ Temse-Kruibeke verstoort.”

1.3. Op 21 augustus 1997 formuleert de directeur personeel en logistiek van het district Dendermonde het voorstel om de detachering van verzoeker “zo snel mogelijk te bevestigen met een mutatie per ordemaatregel ten bewarende titel” naar de brigade Sint-Niklaas. Hij wijst erop dat het gedrag van verzoeker van aard is om het vertrouwen van de overheden en het publiek ernstig in het gedrang te brengen en dat de aanwezigheid van verzoeker de goede verstandhouding en de goede organisatie in de brigade Kruibeke en de IPZ Temse-Kruibeke verstoort. Na verweer van verzoeker handhaaft hij dat voorstel omdat de ware toedracht van de zaak nog uit het tucht- en het gerechtelijk onderzoek moet blijken en omdat de mutatie per ordemaatregel geen oordeel over de feiten bevat maar enkel gericht is op de goede werking van de eenheid.

1.4. Op 12 september 1997 redigeert de directeur personeel en logistiek van het district Dendermonde een inleidend verslag ten laste van verzoeker. Hij formuleert daarin de volgende tenlastelegging:

"Ik ben (...) van oordeel dat U tijdens de uitvoering van een patrouille-opdracht:

Gebrek aan loyaliteit hebt betoond t.o.v. uw meerdere die om bijstand had verzocht (Art 24/2, § 1 van de Wet vermeld in § 1.1. hierboven) door

- tegenover hem een negatieve houding aan te nemen, waardoor hij verplicht werd de plaats van interventie te verlaten zonder enig resultaat,
- hem te verhinderen dat hij versterking kon aanvragen door te pogen hem zijn draagbare radio afhandig te maken;

Uw dienstverplichtingen niet nauwgezet hebt vervuld en geen hulp hebt verleend aan collega's van een andere brigade (Art 24/2, § 3 van de Wet vermeld in § 1.1. hierboven) door niet onmiddellijk in te gaan op een dringende opdracht u gegeven door de dispatcher van het district, en door niet in te gaan op de vraag van een keuronderofficier om daders van beschadigingen en slagen en verwondingen te identificeren;

Zich onttrokken hebt aan de normale dienstuitvoering door zonder aanvaardbare reden gedurende minstens anderhalf uur in een herberg met bedenkelijke reputatie te hebben vertoefd, en bij aanvang, uitvoering en einde van een opdracht geen enkele berichtgeving hebt verzonden zodat u, zonder geldige reden, onbeschikbaar waart voor eventuele andere dringende interventies;

Nagelaten hebt in het algemeen belang de nodige initiatieven te nemen (Art 24/2, § 2 van de Wet vermeld in § 1.1. hierboven) door gedurende minstens anderhalf uur in gezelschap te vertoeven van een zwaar crimineel individu, en deze niet te hebben onderworpen aan een grondige controle en geen identificatiefiche te hebben opgesteld, wanneer deze verrichtingen werden voorgeschreven;

De in het belang van de dienst gekregen bevelen en richtlijnen niet correct uitgevoerd (Art 24/2, § 2 van de Wet vermeld in § 1.1. hierboven) door:

- in plaats van verder te patrouilleren, u naar uw brigade te begeven met het enige doel het ophalen van een pakje sigaretten;
- geen enkele inlichting te geven over het incident met de collega's naar uw brigadecommandant toe;
- als bestuurder van het dienstvoertuig, geen enkele aantekening te maken op het rittenblad van dit voertuig i.v.m. de beschadiging eraan."

In zijn verslag aan de korpscommandant waarin de adiëring van de onderzoeksraad wordt voorgesteld, besluit de directeur personeel dat zich een zwaardere straf opdringt dan een waarschuwing of een blaam. Hij vraagt tevens dat, indien een straf wordt opgelegd, zij vergezeld zou gaan van "een passende maatregel van inwendige orde, minstens een inzetverbod van vijf jaar in de IPZ Temse-Kruike".

1.5. Op 6 oktober 1997 beslist de commandant van de rijkswacht verzoeker met ingang van 13 oktober 1997 in het belang van de dienst bij ordemaat-

regel ten bewarende titel te muteren naar de brigade Sint-Niklaas. De beslissing wordt als volgt gemotiveerd :

"Aangezien WM GILLIS wegens de feiten supra 1. vermeld het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijke procedure en een tuchtonderzoek;

overwegende dat uit het voorstel duidelijk blijkt dat het gedrag van WM GILLIS van die aard is dat het vertrouwen van de overheden en van het publiek in de Bde KRUIBEKE en de IPZ TEMSE-KRUIBEKE er ernstig door in het gedrang werd gebracht;

dat bovendien zijn verdere aanwezigheid de goede verstandhouding en de goede organisatie in de Bde KRUIBEKE en IPZ TEMSE-KRUIBEKE ernstig verstoort;

dat het bijgevolg niet verder aangewezen is betrokkene in zijn huidige eenheid te behouden;

dat in afwachting dat zijn administratieve toestand definitief kan worden geregeld, een mutatie bij ordemaatregel met bewarend karakter aangewezen is;

wordt WM GILLIS op 13-10-1997 in het belang van de dienst bij ordemaatregel, met toepassing van de in Ref 1, 2 en 3 vermelde wettelijke en reglementaire bepalingen, te bewarenden titel gemuteerd naar de Bde SINT-NIKLAAS.

Deze maatregel van inwendige orde loopt in niets vooruit op de beslissingen die eventueel op tuchtrechtelijk en/of gerechtelijk vlak zouden kunnen worden genomen."

1.6. Op 25 november 1997 zendt de procureur des Konings te Dendermonde aan de commandant van de rijkswacht een kopie van het strafdossier met de mededeling dat de zaak op strafrechtelijk vlak geseponneerd werd.

1.7. Op 3 december 1997 wordt verzoeker, in het kader van de tuchtprocedure, gehoord door zijn korpscommandant.

Met betrekking tot zijn mutatie ten bewarende titel drukt hij tijdens dat verhoor de wens uit opnieuw in zijn oorspronkelijke eenheid ingezet te worden. De brigadecommandant van Kruibeke geeft dienaangaande evenwel het volgende advies :

"Als Bde Comd kan ik volgend advies verstrekken:

- a. de feiten zoals weergegeven door opsteller van het verslag zijn zwaar en in strijd met de deontologie van de rijkswacht;
- b. geen van beide medewerkers heeft me ingelicht omtrent de feiten;

- c. IWM Goossens maakte als dienstoverste geen melding op zijn dienstbulletin;
- d. Betrokkene hebben zich ongeveer 2Hr 30' opgehouden in een café met een slechte reputatie in het gezelschap van criminelen op een ogenblik dat hun opdracht interventie was;
- e. Niettegenstaande zij in een café verbleven meldde hij in zijn dienstbulletin dat hij gewerkt had in het actieplan diefstallen met braak in woonhuizen;
- f. zij door hun passiviteit de goede werking van de IPZ in het gedrang hebben gebracht;

om al deze feiten ben ik van mening dat:

- a. het vertrouwen in deze medewerkers ernstig is geschonden;
- b. een terugkeer in de Bde op korte termijn de werking van de IPZ in gevaar kan brengen;
- c. de samenwerking met de Bde Temse hierdoor ernstig in gevaar kan komen zelfs na het vertrek van OWM Van De Winkel;
- d. er een duidelijk voorbeeld moet gesteld worden, vooral gericht naar de waarden van de rijkswacht;
- e. beiden een loopje hebben genomen met de afspraken omtrent de interventie, die kort en efficiënt moet zijn;
- f. gebrek aan respect hebben getoond tegenover hun rechtstreekse meerdere in het bijzijn van enkele criminelen en hem zelfs in diskrediet hebben gebracht;
- g. zij de zaak inder minnen hebben willen regelen zonder hun Bde Comd hiervan in te lichten.

Daarom meen ik dat de getroffen maatregelen van inwendige orde verder te verantwoorden zijn en een heropname in de Bde Kruibeke niet tot de mogelijkheden behoort."

Ook volgens de directeur personeel van het district Dendermonde is het "in de huidige omstandigheden niet opportuun om (verzoeker) naar de brigade Kruibeke te laten terugkeren".

1.8. Op 26 januari 1998 adiëert de korpscommandant de onderzoeksraad met het oog op het uitbrengen van een advies over het opleggen van de tuchtstraf van de non-activiteit voor de duur van twee weken en over de omzetting van de mutatie ten bewarende titel naar de brigade Sint-Niklaas in een mutatie bij ordemaatregel.

1.9. Verzoeker verschijnt op 23 maart 1998 voor de onderzoeksraad. De korpscommandant vraagt er dat een tuchtstraf van non-activiteit van twee weken

zou opgelegd worden en dat “als maatregel van inwendige orde, de mutatie ten bewarende titel naar de brigade Sint-Niklaas zou worden omgezet in een mutatie bij ordemaatregel”. Met betrekking tot de omzetting van zijn mutatie ten bewarende titel in een mutatie bij ordemaatregel voert verzoeker de volgende verdediging :

- "a. WM GILLIS vraagt zelf de mutatie ten bewarende titel naar de Bde St.-NIKLAAS om te zetten naar een definitieve mutatie per ordemaatregel.
- b. Gezien wat zijn Bde Comd over hem schrijft in het proceduredossier voelt hij zich in de onmogelijkheid nog dienst te doen in de Bde KRUIBEKE. Hij weet dat een maatregel van inwendige orde geen straf is, doch enkel de goede werking van de dienst beoogt. Hij weet ook dat zijn vraag dienaangaande geen erkenning is van de feiten die hem ten laste gelegd worden.
- c. Hij vraagt tevens dat hem geen inzetverbod wordt opgelegd voor de IPZ-zone TEMSE-KRUIBEKE."

1.10. Op 23 maart 1998 oordeelt de onderzoeksraad dat enkel de volgende in het adiëeringsverslag geformuleerde tenlastelegging voor bewezen gehouden kan worden :

"Als lid van een ploeg Mobiele Permanentie op 30-07-1997

- zich naar aanleiding van een interventie betreffende nachtlawaai, zonder aanleiding ongeveer twee uur op te houden in een herberg met bedenkelijke reputatie waar op dat ogenblik gedanst werd;
- bij een vechtpartij die ontstond voor de deur van de herberg tussen twee personen die de herberg juist hadden verlaten en een toevallig langskomende rijkswachtpatrouille in burger die vaststelde dat die personen het dienstvoertuig beschadigden:
 - in de aanwezigheid van talrijke herbergbezoekers openlijk partij te kiezen voor de daders
 - slechts node en in onvoldoende mate bijstand te verlenen op de van de betrokken opperwachtmeester om de daders in het dienstvoertuig te doen plaatsnemen
 - de schade aan het dienstvoertuig niet tijdig te signaleren aan zijn oversten."

De onderzoeksraad stelt verder dat verzoeker daarmee tekort gekomen is aan zijn ambtsplichten en dat de tuchtstraf van non-activiteit voor een periode van twee weken, verantwoord is.

Wat betreft de maatregel van inwendige orde adviseert de onderzoeksraad wat volgt :

"Overwegende dat de tuchtvergrijpen ernstig zijn (zie punt C van onderhavig advies);

dat het flagrant gebrek aan loyauteit en medewerking naar aanleiding van de feiten in schril contrast staat met de staat van dienen van betrokkene en dat kan aangenomen worden dat het om een eenmalig feit gaat;

dat de lange tijd die zal verstreken zijn tussen het begin van de detachering en het einde van de uitvoering van de tuchtstraf voldoende is opdat betrokkene de kans zou kunnen gegeven worden om het vertrouwen van zijn chefs en collega's terug te winnen;

dat het, om billijkheidsredenen, past dat rekening wordt gehouden met het niet in acht nemen van de rechten van de verdediging bij de procedure voorafgaand aan de mutatie ten bewarende titel;

dat de korpscommandant geen voorstel deed met het oog op een inzetverbod;

dat de onderzoeksraad vaststelt dat betrokkene vraagt dat hij op aanvraag mutatie zou kunnen maken naar de brigade SINT-NIKLAAS;

Om deze redenen,

oordeelt de onderzoeksraad, bij stemming, dat de mutatie ten bewarende titel naar de brigade SINT-NIKLAAS NIET moet omgezet worden in een mutatie bij ordemaatregel."

1.11. Op 10 juni 1998 deelt de commandant van de rijkswacht aan de commandant van het district Dendermonde het volgende mede :

"ONDERWERP: Mutatie bij ordemaatregel - regeling van administratieve toestand

Referentie(s): (...)

1. FEITEN

Op 23-03-1998 verscheen WM GILLIS in het raam van een tucht-onderzoek voor de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad. Door deze raad werden de volgende feiten als bewezen beschouwd en hem ten laste gelegd:

Op 30-07-1997 heeft hij als lid van een ploeg Mobiele Permanentie:

1.1. naar aanleiding van een interventie betreffende nachtlawaai, zich ongeveer twee uur zonder aanleiding opgehouden in een herberg met bedenkelijke reputatie waar op dat ogenblik gedanst werd;

1.2. bij een vechtpartij die ontstond voor de deur van de herberg tussen twee personen die de herberg juist hadden verlaten en een toevallig langskomende rijkswachtpatrouille in burger die vaststelde dat die personen het dienstvoertuig beschadigden;

- 1.2.1. in aanwezigheid van talrijke herbergbezoekers openlijk partij gekozen voor de daders;
- 1.2.2. slechts node en in onvoldoende mate bijstand verleend op de vraag van de betrokken opperwachtmeester om de daders in het dienstvoertuig te doen plaatsnemen;
- 1.2.3. de schade aan het dienstvoertuig niet tijdig gesignaleerd aan zijn oversten;
2. Vermits betrokkene bij nota in Ref 6 vermeld in het belang van de dienst te bewarenden titel bij ordemaatregel werd gemuteerd van de Bde KRUIBEKE naar de Bde SINT-NIKLAAS, werd door de onderzoeksraad overeenkomstig de in punt 19.b van het Reg in Ref 3 vermelde voorschriften, een advies uitgebracht. De raad is van oordeel dat de mutatie naar de Bde SINT-NIKLAAS niet moet worden omgezet in een mutatie bij ordemaatregel, gelet op het verzoek van betrokkene om er definitief te worden ingezet. Van dit advies werd betrokkene in kennis gesteld;
3. Gelet op de door de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad bewezen geachte en WM GILLIS ten laste gelegde feiten en op het door de raad in deze uitgebrachte advies omtrent de in hoofde van betrokkene getroffen maatregel van inwendige orde; dat de ten laste feiten van die aard zijn dat zij de goede verstandhouding en de goede organisatie van de dienst binnen de IPZ TEMSE-KRUIBEKE ernstig in het gedrang hebben gebracht en het vertrouwen van zijn collega's duidelijk hebben geschaad; dat het bovendien in het belang van de dienst passend is betrokkene een inzetverbod op te leggen voor de eenheden behorende tot de IPZ TEMSE-KRUIBEKE; gelet op de overwegingen in de nota in Ref 6 vermeld, om betrokkene te bewarenden titel te muteren bij ordemaatregel; ermee rekening houdende dat WM GILLIS zelf heeft gevraagd te worden ingezet in de Bde SINT-NIKLAAS; ben ik van zins, niettegenstaande het advies van de onderzoeksraad, WM GILLIS in het belang van de dienst bij ordemaatregel te muteren naar de Bde SINT-NIKLAAS en hem een inzetverbod op te leggen voor de eenheden behorende tot de IPZ TEMSE-KRUIBEKE.
4. WM GILLIS zal hiervan in kennis worden gesteld. Zijn standpunt zal, overeenkomstig de procedure bepaald in het Ref 3 vermelde reglement, uiterlijk twee werkdagen na kennisgeving van deze nota, samen met deze nota terug worden overgezonden aan het Algemeen Commando - DGP/DPB/ALVL."

1.12. Verzoeker verweert zich op dat voorstel. Hij betoogt dat het voornemen van de commandant van de rijkswacht geen rekening houdt met het feit dat de onderzoeksraad slechts één tenlastelegging voor bewezen heeft gehouden, dat

de korpscommandant in zijn adiëeringsverslag geen voorstel had geformuleerd met betrekking tot zijn inzetverbod en dat de commandant dit inzetverbod enkel motiveert met een algemene verwijzing naar het belang van de dienst. Hij vraagt daarom de mutatie ten bewarende titel niet om te zetten in een mutatie bij ordemaatregel en “zeker niet te beslissen tot een inzetverbod (...) in eenheden behorende tot de IPZ Temse-Kruikeke”.

1.13. Met het thans bestreden besluit, neergelegd in een nota van 10 juli 1998, beslist de commandant van de rijkswacht “in het belang van de dienst de mutatie bij ordemaatregel ten bewarende titel van WM GILLIS naar de brigade Sint-Niklaas te bevestigen en hem een inzetverbod op te leggen voor alle diensten en eenheden die behoren tot de IPZ Temse-Kruikeke.”

Het besluit is als volgt gesteld :

"1. FEITEN

Op 23-03-1998 verscheen WM GILLIS in het raam van een tucht-onderzoek voor de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad. Door deze raad werden de volgende feiten als bewezen beschouwd en hem ten laste gelegd:

Op 30-07-1997 heeft hij als lid van een ploeg Mobiele Permanentie:

- 1.1. naar aanleiding van een interventie betreffende nachtlawaai, zich ongeveer twee uur zonder aanleiding opgehouden in een herberg met bedenkelijke reputatie waar op dat ogenblik gedanst werd;
- 1.2. bij een vechtpartij die ontstond voor de deur van de herberg tussen twee personen die de herberg juist hadden verlaten en een toevallig langskomende rijkswachtpatrouille in burger die vaststelde dat die personen het dienstvoertuig beschadigden;
 - 1.2.1. in aanwezigheid van talrijke herbergbezoekers openlijk partij gekozen voor de daders;
 - 1.2.2. slechts node en in onvoldoende mate bijstand verleend op de vraag van de betrokken opperwachtmeester om de daders in het dienstvoertuig te doen plaatsnemen;
 - 1.2.3. de schade aan het dienstvoertuig niet tijdig gesignaleerd aan zijn oversten.
2. Vermits betrokkene bij nota in Ref 6 vermeld in het belang van de dienst te bewarende titel bij ordemaatregel werd gemuteerd van de Bde KRUIKEKE naar de Bde SINT-NIKLAAS, werd door de onderzoeksraad overeenkomstig de in punt 19.b van het Reg in Ref 3 vermelde voorschriften, een advies uitgebracht. De raad is van oordeel

- dat de mutatie naar de Bde SINT-NIKLAAS niet moest worden omgezet in een mutatie bij ordemaatregel.
3. Gelet op de door de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad bewezen geachte en WM GILLIS ten laste gelegde feiten en op het door de raad in deze uitgebrachte advies omtrent de in hoofde van betrokkene getroffen maatregel van inwendige orde;
dat de hem ten laste feiten van die aard waren dat zij de goede verstandhouding en de goede organisatie van de dienst binnen de IPZ TEMSE-KRUIBEKE ernstig in het gedrang hadden gebracht en het vertrouwen van zijn collega's duidelijk hadden geschaad;
dat het bovendien in het belang van de dienst passend was betrokkene een inzetverbod op te leggen voor de eenheden behorende tot de IPZ TEMSE-KRUIBEKE;
gelet op de overwegingen in de nota in Ref 6 vermeld, om betrokkene te bewaren den titel te muteren bij ordemaatregel;
ermee rekening houdende dat WM GILLIS zelf had gevraagd te worden ingezet in de Bde SINT-NIKLAAS;
was ik van zins, niettegenstaande het advies van de onderzoeksraad, WM GILLIS in het belang van de dienst bij ordemaatregel te muteren naar de Bde SINT-NIKLAAS en hem een inzetverbod op te leggen voor de eenheden behorende tot de IPZ TEMSE-KRUIBEKE.
4. WM GILLIS nam van mijn standpunt kennis op 19-06-1998 en verklaarde zich hiermee niet akkoord.
5. Na lezing van de door de verdediger van WM GILLIS aangevoerde verweermiddelen kom ik tot het besluit dat die niet van die aard zijn dat zij de in punt 3 vermelde elementen ter discussie kunnen stellen omdat:
ik overeenkomstig de procedure vermeld in het Reg in Ref 3 kan beslissen een maatregel van inwendige orde in het belang van de dienst op te leggen, zelfs indien de onderzoeksraad die maatregel niet heeft geadviseerd;
het gedrag van WM GILLIS, los van de schuldvraag, ertoe heeft geleid dat de goede verstandhouding en de goede organisatie van de dienst binnen de IPZ TEMSE-KRUIBEKE ernstig in het gedrang werden gebracht en het vertrouwen van zijn collega's duidelijk werd geschaad, waardoor betrokkene geen aanspraak kon maken op een gewone mutatie naar de Bde SINT-NIKLAAS;
uit de gegevens van bladzijde 14 van stuk 64 van het procedure-dossier bleek dat WM GILLIS zelf had gevraagd de mutatie te bewaren den titel naar de Bde SINT-NIKLAAS om te zetten in een definitieve mutatie bij ordemaatregel om reden dat hij nog onmogelijk dienst kon doen in de Bde KRUIBEKE;
in tegenstelling tot wat de verdediging aanvoert, ik mij enkel en alleen heb gesteund op de door de onderzoeksraad bewezen geachte en ten laste gelegde feiten die afdoende waren om te besluiten dat in het belang van de dienst WM GILLIS een mutatie bij ordemaatregel en

- een inzetverbod voor de IPZ TEMSE-KRUIBEKE diende te worden opgelegd.
6. Bijgevolg beslis ik in het belang van de dienst de mutatie bij ordemaatregel te bewarenden titel van WM GILLIS naar de Bde SINT-NIKLAAS te bevestigen en hem een inzetverbod op te leggen voor alle diensten en eenheden die behoren tot de IPZ TEMSE-KRUIBEKE.
 7. Voor de berekening van de aanwezigheidstermijn in de Bde SINT-NIKLAAS zal de datum van 13-10-1997 in aanmerking worden genomen."

1.14. Op 13 juli 1998 besluit de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker te bestraffen met de tuchtmaatregel van de non-activiteit voor een periode van twee weken. Deze tuchtstraf heeft uitwerking gekregen vanaf 1 september 1998;

2.1. Overwegende, wat het belang betreft, dat in het verzoekschrift wordt uiteengezet dat "een mutatie en alleszins een inzetverbod voor alle diensten en eenheden die behoren tot de IPZ Temse-Kruibeke voor een onbepaalde termijn" niet alleen een bedreiging vormen voor de verdere carrière van verzoeker maar dat zij ook "een ernstige morele" hinder veroorzaken, terwijl ook de kans reëel is dat het inzetverbod zijn inpassing in de nieuwe politiestructuur onmogelijk maakt;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat, in de mate dat het beroep gericht is tegen de beslissing om hem definitief bij ordemaatregel naar de brigade Sint-Niklaas te muteren, verzoeker geen belang heeft aangezien hij zelf, ter gelegenheid van zijn verschijning voor de onderzoeksraad, gevraagd heeft dat zijn mutatie ten bewarende titel zou omgezet worden in een definitieve mutatie;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet dat, wegens zijn mutatie en het inzetverbod, de kans zeer reëel is dat hij niet kan worden ingepast in de nieuwe politiestructuur en dat uit zijn verweerschrift, tegen het voornemen van de commandant van de rijkswacht om hem definitief naar de brigade Sint-Niklaas te muteren en hem een inzetverbod in de zone Temse-

Kruike op te leggen, duidelijk blijkt dat hij niet akkoord ging met het opleggen van een inzetverbod;

2.4. Overwegende dat de verwerende partij op 29 juni 2001 aan de Raad van State heeft medegedeeld dat verzoeker op 4 december 2000 gemuteerd werd naar het Centraal Bureau voor opsporingen; dat de raadsman van verzoeker zijnerzijds bevestigd heeft dat zijn cliënt nog altijd een belang heeft bij de vernietiging aangezien met de bestreden beslissing hem een inzetverbod in de IPZ-zone Temse-Kruike opgelegd wordt en het niet uitgesloten is dat hij in het kader van zijn activiteiten in de cel Mensenhandel in die politiezone acties zal moeten ondernemen, aangezien hij in de toekomst wil kunnen kandideren voor een betrekking bij de Gerechtelijke Dienst in het Arrondissement Dendermonde en aangezien de bestreden beslissing hem “morele hinder” heeft berokkend en berokkent;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt dat het reglement van inwendige orde bepaalt dat na een bepaalde termijn -voor een inzetverbod na drie jaar- de herziening kan gevraagd worden van een maatregel van inwendige orde, zodat verzoeker, die niet om de herziening gevraagd heeft, zelf verantwoordelijk is voor het nadeel dat hij thans nog ondergaat van de bestreden beslissing; dat zij ook aanstipt dat, in de mate dat het inzetverbod gevolgen heeft kunnen hebben bij een mutatieaanvraag naar de brigade Temse-Kruike, zulks na de politiehervorming niet meer het geval is aangezien de politieraad in uitvoering van artikel VI.II.31 van het RPPol autonoom beslist over de benoeming van de meest geschikte kandidaat, aangezien een inzetverbod in een politiezone niet relevant is voor het inzetten bij de federale politie en aangezien de artikelen XII.VI.3 en 4 RPPol aan de actuele personeelsleden de absolute vrijheid geeft om mobiliteit aan te vragen;

2.5.1. Overwegende dat uit de omstandigheid dat verzoeker tijdens zijn verdediging voor de onderzoeksraad zelf gevraagd had om naar de brigade Sint-Niklaas te worden gemuteerd -vraag die stoelde op “wat zijn brigadecommandant over hem schrijft in het proceduredossier”- niet zonder meer afgeleid mag worden dat hij geen belang zou hebben bij de vernietiging van zijn definitieve mutatie bij

ordemaatregel naar die brigade; dat er immers op dat ogenblik nog geen sprake van was dat de mutatie naar Sint-Niklaas gekoppeld zou worden aan een inzetverbod in de politiezone Temse-Kruibeke, hetgeen nochtans een gans ander licht werpt op de feitelijke en juridische situatie van verzoeker; dat verzoeker, zodra hij kennis had van het voornemen om hem ook een inzetverbod op te leggen, aan de commandant van de rijkswacht heeft geschreven dat hij zich niet akkoord verklaarde met de omzetting van zijn mutatie ten bewarende titel in een mutatie bij ordemaatregel en dat hij zich verzette tegen het voorgenomen inzetverbod; dat om die reden de door de verwerende partij aangevoerde exceptie verworpen dient te worden;

2.5.2. Overwegende dat verzoeker verwijst naar het bestaan van een moreel nadeel; dat, aangezien uit de feitelijke gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden beslissing steunt op feiten die de verwerende partij aan verzoeker als een persoonlijke tekortkoming aanrekent, aangenomen kan worden dat verzoeker een moreel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat dit moreel belang niet verdwenen is door de mutatie van verzoeker naar een nieuwe betrekking, ook al is die mutatie met de volledige instemming van verzoeker gebeurd en al kan, volgens de uiteenzetting van de verwerende partij, het opgelegde inzetverbod geen praktische uitwerking meer krijgen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het vierde middel de schending aanvoert van “de motiveringsplicht en van het beginsel van de wettelijk vereiste feitelijke grondslag”, doordat de onderzoeksraad overeenkomstig artikel 24/37 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, een advies heeft uitgebracht over de maatregelen van inwendige orde die de verwerende partij tegen verzoeker wensten te treffen en doordat er in dit omstandig gemotiveerd advies besloten werd de mutatie ten bewarende titel naar de brigade Sint-Niklaas niet om te zetten in een mutatie bij ordemaatregel, terwijl de commandant van de rijkswacht in het bestreden besluit aan dit negatief advies voorbijgegaan is zonder daarvoor “draagkrachtige elementen en beweegredenen” aan te geven; dat hij betoogt dat het bestreden besluit alleen maar stijlformules bevat die, in het licht van het advies van de onderzoeksraad, de

bestreden beslissing niet materieel kunnen schragen en die geen zinnig antwoord vormen op de argumenten waarop de onderzoeksraad zijn conclusie heeft gebouwd, noch op de argumenten die hij in zijn verweerschrift heeft aangevoerd; dat hij daaraan toevoegt dat, waar het reglement van inwendige orde voorschrijft in welke gevallen de commandant van de rijkswacht een mutatie bij ordemaatregel kan opleggen, uit het bestreden besluit helemaal niet blijkt “op welke specifieke grond een maatregel van inwendige orde zich zou opdringen” en dat er evenmin uit blijkt op welke wijze zijn handelwijze het vertrouwen zou hebben geschokt of de verstandhouding verstoord; dat hij tenslotte aan de verwerende partij ook nog onzorgvuldigheid in de besluitvorming verwijt in die zin dat het bestreden besluit geen rekening houdt met het feit dat hij slechts voor één tuchtinbreuk gestraft is;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat in het bestreden besluit wel degelijk aangegeven wordt waarom de commandant van de rijkswacht afwijkt van het advies van de onderzoeksraad, zodat dit besluit vanuit formeel oogpunt voldoende gemotiveerd is, dat verzoeker trouwens goed wist waarom de commandant afweek van het advies van de directieraad, dat de motiveringsverplichting niet inhoudt dat het bestuur moet antwoorden op de argumenten die in een verweerschrift worden uiteengezet en dat de opgelegde maatregel, waar hij verwijst naar het feit dat het gedrag van verzoeker de verstandhouding en de goede organisatie binnen de IPZ Temse-Kruibeke ernstig in het gedrang heeft gebracht en het vertrouwen van de collega's heeft geschaad, ingepast kan worden in artikel 8, a),(2), van het reglement van inwendige orde waarin verwezen wordt naar het ernstig verstoren van de goede verstandhouding in de eenheid of dienst of de goede organisatie van de dienst; dat zij ook nog stelt dat, indien de onderzoeksraad enkel de eerste tenlastelegging heeft weerhouden, zulks alleen een “praktische manier van werken” betreft aangezien hij overduidelijk ook meerdere tenlasteleggingen en feiten in zijn beslissing betrokken heeft, meer bepaald de feiten waarvoor op 13 juli 1998 aan verzoeker een tuchtstraf opgelegd werd;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord herhaalt dat de verwerende partij geen rekening gehouden heeft met het ongunstig

advies van de onderzoeksraad en dat het bestreden besluit alleen maar stijlformules en algemeenheden bevat waaruit geen enkele precieze reden blijkt waaruit de commandant van de rijkswacht kon besluiten dat een maatregel van inwendige orde noodzakelijk was, maar die alleen maar de bewoordingen van het reglement van inwendige orde overnemen, dat de verwerende partij niet aantoonde op welke wijze het vertrouwen zou zijn geschokt of dat de verstandhouding zou verstoord zijn, hoewel de onderzoeksraad op grond van deugdelijke motieven had besloten dat er geen mutatie diende opgelegd te worden;

3.4.1. Overwegende dat artikel 24/37 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, bepaalt dat de in het kader van een tuchtprocedure geadieerde onderzoeksraad ten behoeve van de bevoegde overheid “een advies (uitbrengt) over het nemen of het in stand houden van de maatregelen van inwendige orde jegens het personeelslid naar aanleiding van feiten die ten grondslag liggen aan de tuchtprocedure”; dat punt 8 van het reglement van inwendige orde houdende de maatregelen van inwendige orde toepasselijk op de personeelsleden van de rijkswacht, hetwelk zijn rechtsgrond vindt in artikel 24/13, § 3, van de wet van 27 december 1973 de commandant van de rijkswacht bevoegd maakt om een mutatie bij ordemaatregel te bevelen in de volgende vier gevallen :

- "(1) wanneer het gedrag van het personeelslid of de toestand waarin hij zich bevindt, van die aard is dat het vertrouwen van de overheden of van het publiek er ernstig door in het gedrang wordt gebracht;
- (2) wanneer de aanwezigheid van een personeelslid de goede verstandhouding in de eenheid of dienst of de goede organisatie van de dienst ernstig verstoort om andere dan medische redenen;
- (3) wanneer door zijn gedrag of de situatie waarin hij zich bevindt, een personeelslid niet meer beschikt over het vereiste gezag of de vereiste onafhankelijkheid om zijn commandofunctie uit te oefenen;
- (4) wanneer, rekening houdend met het belang of de specificiteit van de eenheid, een personeelslid door zijn kennelijk onvoldoende rendement of door zijn talrijke afwezigheden om gezondheidsredenen of zijn definitieve partiële ongeschiktheden de goede werking van de eenheid of de goede organisatie van de dienst grondig verstoort.
Het kennelijk onvoldoende rendement moet blijken uit verscheidene opeenvolgende evaluatienota's."

3.4.2. Overwegende dat de onderzoeksraad, krachtens artikel 24/37 van de wet van 27 december 1973, een rol te vervullen heeft in de besluitvorming met betrekking tot het opleggen van een maatregel van inwendige orde aan een personeelslid dat in een tuchtprocedure betrokken is; dat de commandant van de rijkswacht derhalve, wanneer hij in een dergelijke aangelegenheid een beslissing neemt, dat advies in zijn besluitvorming moet betrekken; dat niets hem belet een beslissing te nemen die afwijkt van het advies, maar dat hij in dergelijk geval, rekening houdend met de op hem rustende motiveringsverplichting, wel moet aantonen dat hij, wat dat concreet geval betreft, deugdelijke redenen heeft om een beslissing te nemen die niet met het advies overeenstemt;

3.4.3. Overwegende dat in het onderhavige geval de onderzoeksraad geadieerd werd met een vraag om advies over de omzetting van verzoekers mutatie ten bewarende titel naar de brigade Sint-Niklaas in een mutatie bij ordemaatregel; dat de onderzoeksraad over die vraag een negatief advies uitgebracht heeft en dat hij daarvoor duidelijke redenen -deze sub 1.10. geciteerd- heeft opgegeven, die toegespitst waren op de persoonlijke situatie van verzoeker;

Overwegende dat de commandant van de rijkswacht in zijn sub 1.11. geciteerde nota van 10 juni 1998 aan de commandant van het district Dendermonde, waarin hij het voornemen uit verzoeker toch bij wege van ordemaatregel naar de brigade Sint-Niklaas te muteren en hem een inzetverbod in de IPZ Temse-Kruike op te leggen, de motivering van de onderzoeksraad volledig over het hoofd ziet en de maatregel verantwoordt met argumenten die wegens hun algemeenheid als stijlformules kunnen worden aangemerkt; dat de commandant eigenlijk niets anders doet dan de argumenten herhalen, welke in oktober 1997 waren aangewend om verzoeker voorlopig naar de brigade Sint-Niklaas te detacheren, zonder op enige wijze rekening te houden met de gewijzigde omstandigheden waarop de onderzoeksraad had gewezen;

Overwegende dat verzoeker in zijn gemotiveerd verweerschrift aan de commandant van de rijkswacht gevraagd heeft om het advies van de onderzoeksraad te aanvaarden en om zeker niet te beslissen tot een inzetverbod; dat het bestreden besluit -hiervoor sub 1.13. geciteerd- dat verweer opnieuw afdoet met een niet concreet gestaafe verwijzing naar het in het gedrang brengen van de goede verstandhouding en de goede organisatie van de dienst binnen de IPZ Temse-Kruike en het schaden van het vertrouwen van zijn collega's; dat ook in dat besluit de commandant van de rijkswacht niet ingaat op de gewijzigde omstandigheden die volgens de onderzoeksraad in het voordeel van verzoeker konden spelen;

Overwegende derhalve dat noch uit het bestreden besluit, noch uit enig ander stuk van het dossier blijkt dat de commandant van de rijkswacht deugdelijke redenen had om van het advies van de onderzoeksraad af te wijken;

3.4.4. Overwegende dat het opgelegde inzetverbod, waarover de onderzoeksraad geen uitspraak heeft gedaan, in het bestreden besluit niet verantwoord wordt terwijl die verantwoording ook niet uit het dossier blijkt; dat de commandant van de rijkswacht bij het formuleren van zijn voorstel enkel heeft aangestipt dat het inzetverbod "in het belang van de dienst passend is", maar dat dergelijke algemene verwijzing geen deugdelijke verantwoording kan vormen voor de bestreden maatregel;

3.4.5. Overwegende aldus dat het vierde middel, in de mate dat er wordt aangevoerd dat het bestreden besluit geen deugdelijke grondslag heeft, gegrond is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in een vijfde middel de schending aanvoert van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti" doordat het bestreden besluit geen melding maakt van de duur van het inzetverbod dat hem wordt opgelegd -hetgeen "laat uitschijnen dat de beslissing voor onbepaalde tijd werd genomen"-, terwijl het reglement van inwendige orde bepaalt dat de commandant tot een dergelijke maatregel kan besluiten in aansluiting op een beslissing tot mutatie bij ordemaatregel, maar dat het reglement -punt 11, b)- daar aan toevoegt: "De

beslissing om deze maatregel te treffen vermeldt in voorkomend geval de duur van het inzetverbod”;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord het middel als volgt weerlegt: punt 11, b, van het reglement van inwendige orde heeft betrekking op de gevallen waarin een inzetverbod voor een bepaalde duur wordt opgelegd maar geldt niet wanneer een inzetverbod voor onbepaalde duur wordt opgelegd; enkel in die lezing strookt die bepaling met punt 21 van hetzelfde reglement dat handelt over de herziening van maatregelen van inwendige orde en waarin gesteld wordt dat “een maatregel van onbeperkte duur” herzien kan worden na “een redelijke termijn die afhankelijk is van de aard van de maatregel”;

4.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat punt 11, b, van het reglement duidelijk is en dat punt 21 van het reglement van inwendige orde ook andere maatregelen dan het inzetverbod beoogt zodat uit die bepaling niet noodzakelijk afgeleid moet worden dat een inzetverbod zonder tijdsbeperking opgelegd kan worden;

4.4.1. Overwegende dat het reglement van inwendige orde houdende de maatregelen van inwendige orde toepasselijk op de personeelsleden van de rijkswacht de volgende bepaling bevat :

"11. Het inzetverbod

- a. Deze maatregel houdende verbod om in een of meer rijkswachteenheden of diensten te worden ingezet, kan t.a.v. een personeelslid worden genomen :
 - (1) door de commandant van de rijkswacht:
 - (a) aansluitend op een beslissing tot mutatie bij ordemaatregel;
 - (b) (...);
 - (2) (...) :
 - (a) (...);
 - (b) (...).
 - (...).
- b. De beslissing om deze maatregel te treffen, vermeldt in voorkomend geval de duur van het inzetverbod."

4.4.2. Overwegende dat de verwerende partij met haar lezing van punt 11, b, van het reglement een onderscheid maakt -een inzetverbod van bepaalde duur tegenover een inzetverbod van onbepaalde duur- dat niet in de tekst van het reglement terug te vinden is; dat zulk een wezenlijk onderscheid niet mag vermoed worden; dat trouwens verzoeker terecht aanstipt dat de verwerende partij niet aantoont dat punt 21 ook van toepassing is op de maatregel van het inzetverbod zodat zij in die bepaling geen argument kan vinden voor haar standpunt;

4.4.3. Overwegende dat het bestreden besluit geen vermelding bevat aangaande de duur van het inzetverbod dat aan verzoeker opgelegd is; dat het vijfde middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de commandant van de rijkswacht van 10 juli 1998 waarbij Peter GILLIS zijn mutatie bij ordemaatregel ten bewarende titel wordt bevestigd en waarbij hem een inzetverbod wordt opgelegd voor alle diensten en eenheden die behoren tot de IPZ Temse-Kruikeke.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juni 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,

Mevr. V. WAUTERS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.